

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1071/08
25.03.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vesnom Danilović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Direkcije za restituciju Republike Srbije, radi poništaja rešenja tuženog broj: 146-03-46-00-227/2007-3 od 09.01.2008. godine, uz učešće zainteresovanog lica "BB", koga zastupa punomoćnik AV, advokat, u pravnoj stvari vraćanje imovine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 25.03.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, donetim po zahtevu za vraćanje imovine, podnetim od strane "BB" iz __, odlučeno je da se zahtev usvaja, vraća imovina i utvrđuje pravo svojine "BB", Eparhije VV Srpske pravoslavne crkve na nepokretnostima oduzetim od "BB" na osnovu Odluke mesnog Narodnog odbora VV br. 8 do 24.01.1946. godine i Odluke Sreskog Narodnog odbora - Izvršnog odbora Žabalj br. 440/48 od 29.06.1948. godine, zemljište ukupne površine od 40.95,66 ha upisano u listovima nepokretnosti br. aa i bb KO GG i to: kat. parc. br. vv, kat. parc. br. gg, kat. parc. br. dd, kat. parc. br. đđ, kat. parc. br. ee, koje se po listu nepokretnosti br. aa KO GG vode na ime društvena svojina - "AA" i kat. parc. br. žž, kat. parc. br. zz, kat. parc. br. ii, kat. parc. br. jj, kat. parc. br. kk, kat. parc. br. ll, kat. parc. br. ljlj, kat. parc. br. mm, kat. parc. br. nn, kat. parc. br. njnj, kat. parc. br. oo i kat. parc. br. pp, koje se po listu nepokretnosti br. bb KO GG vode na ime Republika Srbija - "AA", čije površine parcela su bliže navedene u stavu 1. dispozitiva osporenog rešenja. Stavom 2. dispozitiva obavezana je "AA" da "BB", kao ranijem sopstveniku, preda u svojinu i državinu nepokretnosti iz tačke 1. dispozitiva ovog rešenja, u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti rešenja pod pretnjom prinudnog izvršenja, a u stavu 3, 4. i 5. dispozitiva nalaže se nadležnom organu za upis prava na nepokretnostima da, po pravnosnažnosti ovog rešenja, a na nepokretnostima iz tačke 1. dispozitiva ovog rešenja, izvrši upis prava svojine "BB" u javne knjige u kojima se vrši upis prava na nepokretnostima, pri čemu će na osnovu ovog rešenja nadležni organ za upis prava na nepokretnostima izvršiti brisanje svih hipotekarnih tereta zabeleženih u bilo čiju korist na nepokretnostima navedenim u tački 1. dispozitiva ovog rešenja. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Tužilac tužbom, osporava zakonitost rešenja tuženog organa i predlaže da se ono poništi. U tužbi se navodi da je osporeno rešenje doneto uz povredu pravila postupka, na osnovu nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešenom primenom materijalnog prava. Ističe se da tužiocu OZZ "Kovilj" iz Kovilja, nije omogućeno učešće u postupku u skladu sa pravilima postupka, te da nije prihvaćen njegov zahtev za odlaganje rasprave koji je blagovremeno dostavljen tuženom organu. Takođe se navodi da nisu dostavljeni svi potrebni dokazi koji su se odnosili na sporne nepokretnosti, kao i da se identifikacija katastarskih parcela nije mogla izvršiti od strane veštaka na licu mesta u uvidom u katastarski operat iz 2004. godine. U vezi sa tim ukazuje se da sporne parcele nisu u istom obliku i stanju u kakvom su bile u vreme oduzimanja, jer su sada po kulturi šume i mali deo šumskog zemljišta planiranog za pošumljavanje, zbog čega ne mogu biti predmet vraćanja u naturalnom obliku, a što je trebalo utvrditi veštačenjem od strane veštaka šumarske struke. Stoga tužilac smatra da je postupak donošenja rešenja za vraćanje spornih nepokretnosti samo formalno sproveden bez utvrđivanja bitnih činjenica za vraćanje imovine i sagledavanja posledica koje bi nastale zbog vraćanja, čime je postupljeno suprotno odredbama člana 10. i 11. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama, te suprotno čl. 8. i 75. Zakona o šumama.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Zainteresovano lice "BB" dostavio je, preko punomoćnika odgovor na tužbu u kome osporava navode tužbe i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ, postupajući po zahtevu "BB", za vraćanje nepokretnosti bliže navedenih u stavu prvom dispozitiva rešenja, održao usmenu raspravu kojoj su prisustvovali zastupnici i punomoćnici zahteva, zamenik Republičkog javnog pravobranioca kao zakonski zastupnik Republike Srbije, kao i u odsustvu uredno pozvanog tužioca, te utvrdila da su sporne parcele za koje je podnet zahtev za vraćanje odlukom Mesnog Narodnog odbora __ od 24.01.1946. godine i odlukom Sreskog narodnog odbora - Izvršnog odbora __ od 29.06.1948. godine oduzete u postupku agrarne reforme bez naknade od "BB". Delo je utvrđeno da su ove katastarske parcele koje predstavljaju deo zemljišta koje je oduzeto na

od \ BB . Daje je utvrđeno da se ove katastarske parcele, koje predstavljaju deo zemljišta koje je oduzeto, na osnovu navedenih odluka, vode u režimu društvene svojine (državne) sa pravom korišćenja \ "AA", te da je došlo do prenumerisanja i preparcelisanja zemljišta. Na osnovu nalaza veštaka iz oblasti geodezije i uvidom u novi katastarski operat i katastarske planove za KO GG, kao i identifikacijom parcela na licu mesta utvrđeno je da katastarske parcele iz starog operata odgovaraju katastarskim parcelama iz novog operata. Nakon utvrđivanja bitnih činjenica koje se odnose na identifikaciju parcela, ocene primedbi tužioca, izjašnjenja Republičkog javnog pravobranioca koji se nije protivio vraćanju navedenih nepokretnosti, tuženi organ je utvrdio da u ovom slučaju ne postoje smetnje za vraćanje imovine propisane članom 11. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama ("Službeni glasnik RS", br. 46/06), te da su ispunjeni uslovi iz člana 10. stav 1. navedenog zakona.

Sud je cenio navode iznete u tužbi kojima se ukazuje da tužiocu nije omogućeno da učestvuje u postupku u skladu sa pravilima postupka, pa je našao da ovi navodi nisu osnovani. Prema dokazima u spisima predmeta tužiocu je dostavljen poziv za zakazanu raspravu 26.12.2007. godine, a zahtev za odlaganje rasprave dostavljen je tuženom 24.12.2007. godine, pri čemu je tuženi cenio primedbe iznete u podnesku, i u osporenom rešenju u vezi ove ocene dao dovoljne i jasne razloge.

Takođe su neosnovani i navodi tužbe da imovina koja je vraćena nije u sličnom stanju i obliku u kojem je bila pre oduzimanja, jer je zemljište koje je oduzeto odlukom u postupku agrarne reforme \ "BB", bilo poljoprivredno zemljište, šume i šumsko zemljište. Prema dokazima u spisima zemljište koje se vraća, takođe predstavlja poljoprivredno zemljište, šumu i šumsko zemljište, a identifikacija katastarskih parcela izvršena je, i po nalaženju suda, od strane stručnog lica, a na osnovu valjanih dokaza.

Pri tome sud ukazuje da se u ovom slučaju ne radi o klasičnom obliku otuđenja državne imovine, već se radi o vraćanju imovine na osnovu specijalnog zakona, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani navodi tužioca da odluku o vraćanju imovine treba da donese isključivo Vlada Republike Srbije. Pored toga u postupku vraćanja spornih nepokretnosti i utvrđivanja prava svojine na istim učestvovao je, Javni pravobranilac Republike Srbije, koja je kao vlasnik upisana u katastarske knjige, a koji se izjasnio da je saglasan sa vraćanjem ove imovine.

Sa iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 25.03.2009. godine, U. 1071/08

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vesna Danilović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SnM